

منابع ملی نبود و توسعه نیز حاصل نشده| انتخاب کرده‌ایم آنان را که کوشیده‌اند از خسارات ناشی از حرکات آرزومندانه بکاهند سازشکار و خائن بنامیم.

ظریف، وزیر امور خارجه پیشین جمهوری اسلامی ایران؛

ما در طول تاریخ اهدافمان را بر اساس آرزوهایمان چیده‌ایم و به توانایی‌هایمان توجهی نکرده‌ایم.

به گزارش اسپادانا خبر، محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه پیشین جمهوری اسلامی ایران در صفحه اینستاگرام خود نوشت:

سلام

چند سال پیش در برابر پرسشی سخت، پاسخ دادم: «خودمان انتخاب کردیم». بسیاری از آن سخن رنجیدند. با پوزش از اینکه شاید پاسخگویی با بیان روشن‌تر به رنجش افزون‌تر بیانجامد:

مرحوم پروفیسور روح‌الله رضانی، متخصص برجسته سیاست خارجی ایران در آمریکا سیاست خارجی پانصد سال گذشته ایران را چنین آسیب‌شناسی می‌کند:

«ایران در پی به دست آوردن دویاره قلمروی بود که زمانی در تصرف داشت و اغلب نمی‌توانست فاصله‌ی میان این اهداف و امکانات در دسترس برای تحقق آن‌ها را درک کند».

ما در طول تاریخ اهدافمان را بر اساس آرزوهایمان چیده‌ایم و به توانایی‌هایمان توجهی نکرده‌ایم. گرایش تاریخی ما برای رسیدن به آرزوها بدون در نظر گرفتن امکانات نه تنها در سیاست خارجی نمایان است بلکه در شکل‌گیری خطوط متراکم خودرو پشت هر تونل کم عرض نیز دیدنی است.

در ۷۵ سال برنامه‌ریزی توسعه ما منابع ملی نبود شده و توسعه نیز حاصل نشده چون بیشتر برنامه‌ها به جای ترسیم مسیر جبران عقب‌ماندگی‌ها متناسب با امکانات و فرصتها حدیث آرزومندی رهبران کشور بوده‌اند.

آگاهانه یا ناخودآگاه ما مردم انتخاب کرده‌ایم آنان را که به دنبال آرزوهایمان بوده‌اند بستاییم هر چند برای خود و کشور خسارات فراوان به بار آورده باشند و آنان را که در حد امکانات کوشیده‌اند تا از گستره خسارات ناشی از حرکات آرزومندانه بکاهند «سازشکار» و حتی «خائن» بنامیم.

راستی نه تنها ما مردم بلکه نخبگان ما کدامیک را بیشتر نکوهش می‌کنند: آنها که با آرزوی بازپس‌گرفتن سرزمین از دست رفته در قرارداد گلستان بخش‌های بیشتری از سرزمین و حتی استقلال ایران را به باد دادند یا آنها که با قرارداد ترکمانچای دست‌کم قسمتی از سرزمین تازه از دست رفته را بازپس گرفتند؟

برای پیشگیری از ترکمانچای‌ها باید «انتخاب کنیم» که آرزوهایمان را در چارچوب امکانات دنبال کنیم ولی حتی در واژه‌هایمان هم توجه به امکانات را ناشایست می‌دانیم.

چرا «سازش‌کار» منفی، و «سازش‌ناپذیر» مثبت است؟ مگر سازش جز به معنی دستیابی به نقطه‌ی اشتراک و توازن برای حرکت به سوی آرمانهاست؟ مگر می‌توان از روش دیگری به آرمانها رسید؟

داشتن آرزو به زندگی جهت می‌دهد اما توجه به توانایی‌ها حرکت به سمت آرمان‌ها را ممکن می‌سازد.

نیاز امروز ما درک درست و «انتخاب» هوشمندانه است. «کنشگری مرزی». چشم به آرمانها و استوار بر توانایی‌ها.

برچسب‌ها: [وزارت امور خارجه](#) [1]

[تاریخ](#) [2]

[اصلاحات](#) [3]

[محمدجواد ظریف](#) [4]